

sőt a Magyarországgal szimpatizáló olasz lapok is súlyos kritikát mondanak a kettősgyilkosság felett...”.

A „Két ítélet a statáriális ítélet felett” című cikk ismertette a kolozsvári vizsgálóbíró végzését, aki „szabadlábra helyezte a magyar útlevélkirendeltség ablakait betörő fiatalembereket”; valamint bő részleteket közölt Jean Longuet beszámolójából budapesti élményeiről, melyet „az egész művelt világ sajtója átvett”.

A magyar ellenforradalmi rendszer a határon túl tiltakozókkal szemben is azonali retorzióval élt. A fenti lapszám közölte, hogy a „Manifesztum” szerzőitől megvonták a magyarországi vízumot; de büntetőkezüket háromezer másik erdélyi magyarra is ki akarták terjeszteni:

A „Dimineața”... megírta, hogy a magyar kormány feljelentést tett a bukaresti szigurancán az ellen a 3000 magyar interveniáló ellen, akik memorandumot nyújtottak be a bukaresti magyar követségen, tiltakozva a statáriális kivégzések és a politikai gyilkosságok ellen...

A véd ellenük az „Oroszországgal való cimborálás”, ami már a román burzsoá rend erőszakszervei előtt is bűnnek számít, és ezért a nyomozást meg is kezdték.

Maga a *Gyilkos*, illetve e „Törek-száma” sem kerülte el a budapesti cenzúra figyelmét, amit a Párttörténeti Intézet Könyvtárában levő példányon levő három aktaszám is bizonyít (ad 5157/pol/1932; Ad 6105/pol/932; 8141/1931).

*

E szemelvények tanúsítják, hogy a demokratikus és szocialista érzelmű magyar értelmiségiek a magyar nemzet és nép igazi becsületének védelmében a „kisebbségi sorsban” is felemelték zavukat; s nem engedték, hogy az uralkodó osztály nép- és nemzetpusztító tevékenysége visszhang és tiltakozás nélkül maradjon.

M. PÁSZTOR JÓZSEF

